

РЕШЕНИЕ

№ 4350

гр. София, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **6014** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.111 от ЗИНЗС във връзка с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на В. Б. М. срещу заповед № 244 от 16.06.2023г. на началник на Затвора- [населено място].

В обстоятелствената част на жалбата е изложено, че заповедта е незаконосъобразна поради това, че в хода на производството по издаването ѝ са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, същата не е мотивирана, противоречи на материалния закон, както и не съответства на целта на закона.

Жалбоподателят в проведеното публично съдебно заседание на 30.06.2023г. поддържа своята жалба, като излага, че не е извършил нарушението, каквото му е преписано и вменено. Моли съдът да отмени заповедта, като неправилна и незаконосъобразна или алтернативно да се определи по-леко наказание.

Ответникът- началник на Затвора- [населено място] се представлява от юрк.Д. М., която оспорва жалбата. По същество излага доводи за законосъобразност на акта, като издаден от компетентен орган, в пределите на неговата власт и при правилно приложение на материалния закон и неговата цел.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено следното от фактическа страна:

Представена е докладна записка вх. № 8518/09.06.2023г. от младши инспектор К. И. Д. от Затвора- [населено място]. В нея са обективирани следните сведения:

На 08.06.2023г. в 9.30 часа на пост № 16 е дошъл Х. Ю. И., който му е съобщил, че на 07.06.2023г. около 17.30 часа е бил накаран да влезе в спално помещение № 2, в което е настанен жалбоподателя. След влизането му там, е бил ударен в областта на главата от В. Б. М.. Вследствие на удара му е била сцепена веждата от дясната страна на лицето. Х. Ю. И. е бил конвоиран до СБАЛЛС за медицински преглед. Издаден е бил формуляр, в който е направена констатация за сцепена дясна вежда и болки в гръдния кош. В. Б. М. е отказал да даде обяснения по случая.

Изготвена е била докладна записка изх. № 8736/13.06.2023г. от Т. Д.- ИСДВР на 11-та и 13-та група, от данните по която се установяват следните релевантни за предмета на спора факти и обстоятелства:

На 08.06.2023г. в 09.30ч., на пост № 16 /11-та група/ при младши инспектор Д. е дошъл Х. Ю. И., който е съобщил, че на 07.06.2023г. около 17.30 ч. е бил повикан в спално помещение № 2 /ет.1/, където е настанен В. Б. М.. След като влиза в спалното помещение Х. И. е бил ударен в областта на главата от В. Б. М.. Следствие на удара му е сцепена дясна вежда. Извършен е бил медицински преглед от д-р Т., като е издаден ФТУ с констатация: „аркада на дясна вежда и болки в гръден кош“. В писмените си обяснения Х. Ю. И. е изложил, че е бил извикан от М. В. М. да отиде в спално помещение № 2, защото там го викал В. Б. М.. При влизането му в спалното помещение В. М. го е ударил с юмрук по лицето, вследствие на което му се сцепва веждата и започва да тече много кръв. Удриян е и с чехъл по главата. При опита си да напусне помещението И. К. Б. е станал и затворил вратата, за да не може да излезе. В. Б. М. казал на Х. И. да не съобщава, че го е бил и му е дал цигари.

Прието е, че В. Б. М. е извършил дисциплинарно нарушение по см. на чл.100, ал.2, т.7 от ЗИНЗС, като е осъществил физическа саморазправа с Х. Ю. И., чл.96, т.3 от ЗИНЗС- не е спазил установените правила и чл.97, т.4 от ЗИНЗС- упражнил е физическо насилие спрямо това лице, като го е ударил в лицето и гръдния кош. Предложено е, лицето да бъде санкционирано с наказание по чл.101, т.7 във вр.чл.102, ал.2 от ЗИНЗС „изолиране в наказателна килия за срок от 10 денонощия“.

На 08.06.2023г. е съставен от д-р Т. формуляр за регистриране на травматични увреждания на Х. Ю. И., в който е посочено, че са констатирани контузии в областта на лицето- рана на дясна вежда и травми на гръден кош.

Съставен е бил протокол № 49/15.06.2023г., в който е отразено, че е било проведено изслушване на В. Б. М..

В хода на административното производство не е представено писмено обяснение от В. Б. М..

Приложени по преписката са и писмените обяснения на Х. Ю. И., който излага, че на 07.06.2023г. е бил извикан от задържаното лице М. В. М. да отиде в спално помещение № 2. При влизането си там получава от В. Б. М. удар с юмрук в лицето, като му се сцепва веждата, в резултат на което започва да тече много кръв. Удриян е и с чехъл по главата. Задържаното лице И. Б. затваря вратата на помещението, за да не може пострадалият Х. Ю. И. да излезе.

В писмените си обяснения Т. Л. Т., настанен в спално помещение № 2 /ет.1/ отбелязва следното: „Аз бях в коридора, когато видях М. В. М. да вкарва в спалното помещение момчето от спално помещение №1. След като влязох в помещението, видях В. да нанася удари на момчето в областта на лицето и започна да тече много

кръв. И. К. Б. също беше в килията и пречеше на момчето да излезе. След като В. Б. М. спря да го удря, го сложиха на моето легло и се опитваха да спрат кръвта от дясната му вежда. Накараха го да се измие и да каже, че се е ударил сам. След като го пуснаха да излезе на мен, Н. Г. В. и Д. Г. Д., ни казаха да казваме същото. Всички се чувстваме застрашени от В. Б. М. в спалното помещение“.

В административната преписка са приложени писмени сведения от лицата Н. Г. В., Д. Г. Д., А. С. С., М. В. М..

Спрямо жалбоподателя са били издадени предходни заповеди, с които са му налагани дисциплинарни наказания, както следва:

1. Заповед № 728/29.12.2022г. на началника на затвора [населено място], издадена на основание 101, т. 1 от ЗИНЗС, с която е наложено наказание „Писмено предупреждение“ за неспазване на реда и дисциплината и арогантно поведение към надзорно-охранителния състав в затвора;

2. Заповед № 030/18.01.2023г. на началника на затвора [населено място], издадена на основание чл. 101, т. 5 от ЗИНЗС за налагане на наказание „Лишаване от хранителна пратка за срок от 3 месеца“ за физическа саморазправа с друго лишено от свобода лице;

3. Заповед № 052/31.01.2023г. на началника на затвора [населено място], издадена на основание чл. 101, т. 4 от ЗИНЗС и наложено с нея наказание „Забрана за участие в колективни мероприятия в и извън местата за лишаване от свобода за срок от 3 месеца“ за притежаване на забранени вещи;

4. Заповед № 051/31.01.2023г. на началника на затвора [населено място], издадена на основание чл. 101, т. 5 от ЗИНЗС с която е наложено наказание „Лишаване от хранителна пратка за срок от 3 месеца“ за употреба на алкохол.

5. Заповед № П-79/10.02.2023г. на началника на затвора [населено място] дол, издадена на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС с която е наложено наказание „Изолиране в наказателна килия за срок от 5 денонощия“ за употреба на физическа сила спрямо друго лице лишено от свобода.

6. Заповед № Л-263/04.05.2023г. на началника на затвора [населено място] дол, издадена на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС с която е наложено наказание „Изолиране в наказателна килия за срок от 5 денонощия“ за притежание на забранени вещи.

7. Заповед № 265/04.05.2023г. на началника на затвора [населено място] дол, издадена на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС с която е наложено наказание „Изолиране в наказателна килия за срок от 7 денонощия“ за употреба на физическо насилие спрямо друго лице.

8. Заповед № Л-294/11.05.2023г. на началника на затвора [населено място] дол, издадена на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС с която е наложено наказание „Изолиране в наказателна килия за срок от 6 денонощия“ за притежание на забранени вещи.

9. Заповед № 238/13.06.2023г. на началника на затвора [населено място], издадена на основание 101, т. 5 от ЗИНЗС, с която е наложено наказание „Лишаване от хранителна пратка за срок от 3 месеца“ за неспазване на реда и дисциплината.

10. Заповед № 243/16.06.2023г. на началника на затвора [населено място], издадена на основание чл. 101, т. 4 от ЗИНЗС с която е наложено наказание „Забрана за участие в колективни мероприятия в и извън местата за лишаване от свобода за срок от 3 месеца“ за увреждане на имущество и неспазване на установения ред.

С обжалваната заповед № 244 от 16.06.2023г. началника на Затвора- [населено място] е наложил на В. Б. М. дисциплинарно наказание на основание чл.101, т.7 от ЗИНЗС „изолиране в наказателна килия за срок от 10 денонощия“ за извършено от него дисциплинарно нарушение по чл.96, т.3, чл. 97, т.4 и чл.100, ал.2, т.7 от ЗИНЗС.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, защото е депозирана в законоустановения за това срок, считано от 19.06.2023г. от лице, което има правен интерес от оспорването, доколкото процесният акт пряко и непосредствено засяга права и законни интереси на В. Б. М..

Разгледана по същество тя е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Актът е издаден от компетентен административен орган по чл.104, ал.1 от ЗИНЗС и в пределите на неговата власт. Не се констатира порок на заповедта по чл.146, ал.1 от АПК.

Оспореният акт е мотивиран по см. на чл.59, ал.2 от АПК, доколкото съдържа фактически и правни основания за издаването си. Началника на Затвора- [населено място] е формирал своите изводи въз основа на приложения и приобщен в административната преписка доказателствен материал. Заповедта е мотивирана, като изчерпателно са посочени, както правните, така и фактическите основания за постановяването ѝ, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност. Ответникът, чрез своите фактически констатации обосновано е посочил действителното правно положение, не се установява непълнота на фактите, а след анализ и проверка на същите, съдът приема, че те са и реално осъществени. Волята на административния орган е ясно изразена, не съществуват пропуски или грешки, като по този начин се осигурява възможност на оспорващия да организира адекватно защитата си във висящия съдебен процес.

Мотивирането на акта следва да бъде разгледано в съответствие с правилата за провеждане на процедурата пред административния орган, доколкото същественото им нарушаване води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/, съответно до отмяна на издаденото решение /чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 3 от АПК/.

Не се констатираха съществени нарушения на процедурата по установяване на дисциплинарното нарушение и налагане на дисциплинарното наказание. Спазени са установените в чл.106, ал.1 от ЗИНЗС срокове за издаването на акта. Жалбоподателят В. Б. М. е отказал да даде писмени обяснения, такива са депозирани от други лица, които са изложили своите сведения по случая. Административният орган, преди налагане на дисциплинарното наказание е преценил характера и тежестта на нарушението. Съобразено е също и изискването на чл.105, ал.1 от ЗИНЗС, като на 15.06.2023г. преди налагане на наказанието е изслушан В. Б. М..

Приетата от административния орган фактическа обстановка е изцяло съобразена с констатираните по преписката обстоятелства. Извършена е проверка и разследване по случая и са установени действителните събития, настъпили на 07.06.2023г. Заповедта е и материалноправно законосъобразна и не е налице отменително основание по чл.146, т.4 от АПК.

На В. Б. М. е наложено дисциплинарно наказание за това, че е нарушил разпоредбите на чл.96, т.3 и чл.97, т.4 от ЗИНЗС, с което е осъществил състава на чл.100, ал.1 и ал.2, т.7 от ЗИНЗС. В разпоредбата на чл.100, ал.1 от ЗИНЗС е регламентирана дефиниция

за дисциплинарно нарушение - това е деяние (действие или бездействие), извършено виновно от лишените от свобода, с което се нарушава вътрешния ред, уврежда се имуществото или представлява физическо увреждане или обидно отношение към служителите или лишени от свобода.

Съгласно чл.100, ал.2, т.7 от ЗИНЗС за дисциплинарно нарушение се смята физическа саморазправа с лишени от свобода или служители, както и закана за такава.

Анализът на събраните по делото писмени доказателства и установената фактическа обстановка дават основание на съда да приеме за безспорно доказано, че на 07.06.2023г. оспорващият е упражнил физическо насилие спрямо Х. Ю. И., като го е ударил в областта на лицето и гърдния кош. При медицинския преглед, проведен от д-р Т. са констатирани травматични увреждания по тялото на Х. Ю. И.. Извършеното физическо насилие от В. Б. М. се потвърждава от писмените обяснения на лицето Т. Л. Т., който не е заинтересован от изхода на делото, поради което следва да се даде вяра на изложените от него сведения. Освен това той е бил пряк свидетел на инцидента, който е станал в същото спално помещение № 2, в което той е настанен. Не съществуват основания за дискредитиране на неговите показания, доколкото посредством тях се възпроизвеждат факти от лице очевидец на произшествието.

Жалбоподателят В. Б. М. с действията си е нарушил разпоредбите на ЗИНЗС, забраняващи упражняване на физическо насилие срещу друго лице лишено от свобода, поради което деянието му съставлява дисциплинарно нарушение по чл.96, т.3 и чл.97, т.4 във вр. чл.100, ал.1 и ал.2, т.7 от ЗИНЗС, както правилно е преценил и обосновал ответника.

При определяне вида и размера на дисциплинарното наказание, началникът на Затвора- [населено място] е съобразил характера и тежестта на извършеното нарушение, отношението на задържаното лице към него, като наложеното наказание по чл.101, т.7 от ЗИНЗС се явява съразмерно и адекватно на степента на провинението. Санкцията „изолиране в наказателна килия за срок от 10 денонощия“ е пропорционална и не се налага времетраенето на наказанието да бъде редуцирано за по-кратък срок.

Оспорената заповед съответства и на целта на закона при изпълнението на наказанията да се осъществява контрол върху поведението на задържаните лица за ограничаване на възможността да извършват други престъпления и да причиняват вреди на обществото /чл.2, т.1 от ЗИНЗС/. Този контрол включва и налагането на дисциплинарни наказания за извършени нарушения на разпоредбите на ЗИНЗС, забраняващи физическата разправа в местата за изтърпяване на наказанията.

Съжденията на административния орган, обективирани в заповедта са подкрепени с достатъчно относими доказателства за осъществени факти и обстоятелства, които да изпълнят съдържателно хипотезата на чл.100, ал.1, във вр. ал.2, т.7 и чл. 101, т.7 от ЗИНЗС.

Окончателните правни изводи съдят формира, като приложи правилата за разпределение на доказателствената тежест в процеса по смисъла на чл. 170, ал. 1 от АПК, защото ответникът доказва съществуването на фактическото основание, посочено в акта и изпълнението на законовите изисквания, които са го мотивирали за неговото постановяване, за да настъпят разпоредените с издаването му неблагоприятни за оспорващата страна В. Б. М. правни последици.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК и чл.111, ал.6, т.1 от

ЗИНЗС, Административен съд София-град, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ПОТВЪРЖДАВА заповед № 244 от 16.06.2023г. на началник на Затвора- [населено място], с която на В. Б. М. ЕГН [ЕГН], за извършено дисциплинарно нарушение по чл.100, ал.1 и ал.2, т.7 от ЗИНЗС е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от 10 денонощия“ на основание чл.101, т.7 от ЗИНЗС.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване на основание чл.111, ал.7 от ЗИНЗС пред тричленен състав на Административен съд София-град с касационна жалба в 14 дневен срок от днес.

ПРЕПИС от акта да се изпрати на страните по делото.

Съдия: